

Leidžia Spaudos b-vė
„Šviesa“

Redakcijos ir Administracijos

adresas:

„LIETUVIS BRAZIL.“

Rua Bandeirantes, 92
(Bom Retiro)

Caixa postal, 1764.

S. Paulo.

LIETUVIS BRAZILIJOS

JORNAL LITHUANO

Atsk. numeris 300 reis

Prenumeratos kainas

Brazilijoj metams — 10\$000

pusei — 6\$000 atskiriems
mėn'siams po 1\$000.

Užsienin: metams — 20\$000

pusei metų 12\$000.

Redaguoja

Redag. Komisija.

4-ti METAI.

SÃO PAULO, 1932 m. Kovo - Marčo mėn. 19 d.

NR. 11 (167)

Samoningai klaidinama visuomenė.

«Liet. Aidas Braz.» savo 10 Nr. pirmame puslapyje paskelbė sensaciją apie apsvogusį ir pabėgusį iš Casa Bancaria Frizzo (rua Mauá 207) Vladą Paškevičių.

Uckaus laikraštis, dėdamas šią sensaciją, dvigubai pamelavo: V. Paškevičius pavogė ne 10 tūkstančių, o tik 2000 dolerių ir 2220 austrų šilingų, — tai viena; meluoja akiplėšiškai Uckus tvirtindamas, kad V. Paškevičių į Casa Bancaria J. Frizzo rekomendavęs mūsų konsulas, p. Mačulis, kadangi jokios rekomendacijos V. Paškevičiui konsulas nedavė.

Išeina anot to rusų priežodžiu — „nors ir naujas tavo kailis, bet širdis ta pati kaip seniau buvusi“... Išjuose meluodavo per akis Uckaus sėbras, A. Dutkus, bet ir naujas jo redaktorius nuo pat pirmojo numerio redagavimo meluoja.

Pradžiai redagavimo darbo melagiams atstacija — nedidelis džiaugsmas «L. A. Br.» redaktoriui.

Geresnių bei sąžiningesnių redaktorių Uckaus laikraštį mes ir nesitikėjome, tačiau koktu darosi kai žmonės savo negudrus skaitytojus mulkina.

Kad V. Paškevičius apsvogęs pabėgo, niekam garbės nedaro, vagis vis sur vagimi pasilika, bet, kad Uckus stengiasi vagies padarytus kolonijai moralius nuostolius ir konsulo asmeniui priminti, tai mes neikię nesistebime, nes sakoma: „ant vagies kepurė dega“...

Turbūt dėl to Uckus dabar įeiko «savo» spaustuvės pirkėjo, norėdamas iš S. Paulo pasislėpti su gautais pinigais, kadangi spaustuvė ne jo vieno... Bet Uckui apvogti tokia našlė kaip Rutkauskienė, tiek pat, matomai tereikia kaip samoningai šmeižti Konsulatą.

— Atleisk jiems, Viešpatie, nes nežino ką daro... Sekančiame numeryje «L. Aidas Braz.» rašo apie pasaulinį krizį, prikerdamas Amerikos kviečius ir Brazilijos kavą prie lietuvių mokyklos vila Bellos rajone.

Bet ir čia «L. Aido Br.» pistoriai dedasi nekaltais avinėliais, tvirtindami jog ne mokyklai pastatyta patalpa o bažnyčiai, nes jie mokyklos tenai nematė...

Čia pat duoda patarimų: už tuos pačius pinigus tris mokyklas pastatyti?! Žinoma, sulig jų išnanymu, jeigu už gerą darbinį arklį mokama rinkoj 300 litų, kodėl nenupirktus trijų kunių po 100 litų?..

Jeigu žmogus nori įsigyti gerą gyvulį darbai dirbti, jis neperka «L. Aido Br.» stulomo kuno, kuris tuojau pakratys kojas.

Taip ir čia: jeigu statoma mokykla, tai ne vienai dienai, bet metų — metams, todėl ji negali būti bile kaip tik sulipdyta.

Antra, pastatyta dviejų kompleksų mokykla su atskira sale, kurią visuomet galima paversti trečio mokyklos komplekto sale, kai bus tam reikalingas.

Jeigu šiandien salė naudojama pamaldoms laikyti, tai mes nei kiek nesijaudinam, nes geriau, kad žmonės koplyčioje eitų negu karštom ar bišerniom.

Sakote kad „išbadėjusius“ reikia maitinti valdžios pinigais, bet nutypte kiemo pinigais žmonės bišiais lošia. O juk visi žinome, kad net tokioj vila Belloj veikia net tris bišernios, greitai ir ketvrti žadanti atsidaryti.

Nejaugi „iš bado vaduodamiesi“ žmonės gali mėtyti pinigus bišiais lošdami?!

Kitą vertus, ar gi yra prasmės davinėti pašalpas nuolat tiems, kurie nenori darbų ieškoti interiore, bet bišiais lošti neša paskutinius reišus?

Mes kitaip galvojame: pašalpas daugelį ne pataiso, bet gerokai aptvirkina, todėl laikome veltui išmestus tuos pinigus, kurie pašalpomis buvo išdalinti. Už 17 kontų su kaupu pernai buvo išdalyta maisto produktais ir pinigais pašalpa, o kokias iš to nauda?!

Kas ieškojo darbo, išvyko interioran, vadinasi ir pašalpų jokių negavo: gavo pašalpas tie, kurie niekur nei nematė išvykti, nes labai retas būtų negalėjęs interioran vykti.

Aferistų, dezertyrų, vagių, degtin darių vardą daugumas atsivežė iš Lietuvos, nes tenai jiems gresė bausmė, nuo kurios slapstosi laikinai Brazilijoje.

Kita dalis (Brazilijoje tapusių aferistais) išsiauklėjo „panokomis ir patarimais“, kurių mirgėte—mirga kiekvienas «L. Aido Braz.» numeris.

Tik labai didelis siauraprovis nemato kokias «idėjas» skelbia jūsų laikraštis: „griaukim, vyrai, seną tvarką, o paskui savąją sukursim“... Bet ir Rusijos bolševikai nekitokias mintis skelbė jau 1918 m., tik bolševikai buvo daug drąsesni už jus, todėl ir aiškiau išsitaravo: „grab nagrabennoj!“

Bet mums nei su jumis nei su bolševikais ne pakeliui, todėl ir jūsų receptai mums tik tegali būti pavojingi.

Visuomenei labai būtų įdomu žinoti kelias ir kokias mokyklas įkūrė «L. Aides Br.» galvočiai ir kiek žmonių jie «sušelpė», žinoma Rutkauskienės neskaitant...

Pasipiktinęs.

VILLA BELLOJ ATIDAROMA BIBLIOTEKA.

Šiuo pranešiu Villa Bellos ir apylinkės lietuviams, kad Villa Belloj, D. L. K. Vytauto vardo lietuvių mokykloj atidaroma biblioteka. Knygos skaitymui išduodamos dvyk per savaitę: trečiadieniais nuo 16 ligi 20 val. ir sekmdieniais nuo 12 ligi 20 val.

Knygos duodamos visiems užstatčius 5\$000 ir imama 500 reišų per mėnesį. Atsisakius naudotis biblioteka ir gražinus sveikas knygas, užstatas gražinamas.

Mokytoja.

„LIETUVIS BRAZILIJOS“

— GYVENIMO VEIDRODIS.

LIETUVOJE

Ką rašo Lietuvos laikraščiai „Lietuvos Aidas“, „Mūsų Rytojus“ ir kiti.

Lietuvos aukso fondas.

Vasario 15 d. siekė 50,2 mil. lt. (vasario 1 d. buvo 50, 14 mil. lt.) Svečių valiutų fondas siekia 27,3 mil. lt.) Banknotų apyvarta siekia 100,3 mil. lt. (vasario 1 d. buvo 103,68 mil. lt. Tokiu būdu banknotų padengimas auksu pakilo nuo 48,4% iki 50%, o banknotų parengimas auksu ir valiutomis pakilo nuo 76,2% iki 77%. Lietuvos Banko diskontas ir paskolos sudaro 102,4 mil. lt. (vasario 1 d. buvo 103,21 mil. lt.)

Automatinės telefonų stotys už bekonus

Kaip jau spaudoj susisekimo ministerija yra sumaniusi pastatyti Kaune ir Klaipėdoj automatinės telefonų stotys. Tos automatinės stotys geras dalykas, bet daug reikia pinigų. Kiek teko sužinoti, 1932 m. valst. biudžetui sumos automatinėms stotims vargu būsišios įtrauktos, bet jau esą susiformulavęs pageidavimas, kad jei anglų firmos sutiktų Kaune ir Klaipėdoj automatinės telefonų stotys pastatyti už bekonus, tai tada automatinės stotys tikrai būtų statomos.

Kauniečio kova su vilku.

Dumbravėlis. Vienas Kauno gyv. Saldaitis važnuodamas dviračių per Dumbravėlio mišką, susisitiko su vilku. Saldaitis šoko nuo dviračio, o ant jo puolė vilkas. Saldaitis atkišo dviratį ir kažkaip užmetė vilkui ant kaklo. Kol vilkas išsinarino iš dviračio. Saldaitis jį po pašaitėn. Tuo tarpu Pradėjo loti šuo ir vilkas nubėgo šunų link.

Pažymėtina: anėšiau vienam ūkininkui nuo retėžio sudraskė du šunis, kitam išpiovė gyvulius. Žmonės laukia medžiotojų, bet jie čia nesilanko.

Pr. Svaj-lis.

Iš moters tapo vyras,

Kvėdarna. Bokštų k., Gudženių šeimynoje buvo viena duktė Paulina Gudženaite, gimusi 1903 m., kuri visą laiką dėvėjo moters rūbais, o darbus dirbo vyriškus ir daugiau draugaudavo su vyriškiais.

Nuo jos užaugimo laiko vietos žmonės spėliodavo, kad toji pana gali būti vyriškis, nes jos balsas buvo tam panašus.

Šiais metais Paulina nuėjo pas vietinį kleboną, kad šis ištaisytų jos gimimo metrikus iš moters į vyrą. Klebonas to negalėjo padaryti ir pranešė policijai. Dabar nustatyta gydytojo, kad toji pana yra vyriškos lyties ir ji šaukiama karinės prievolės atlikti.

Globoja paukėius.

Nors Ziema lig Kalėdų ir buvo šilta, bet dabar prasidėjus šalčiams ir dideliems pusnims daug provincijoj kenčia paukėčiai. Kad apsaugojus paukėčių nykimą Alytaus valdž. gimnazijos

mok. V. Brazdžiaus dėka įrengta prie gimnazijos miškelyj paukėčiams lesyklė. Čia paukėčiai mokiniams ir mokytojų dažnai lesinami ir labai pripratę prie žmogaus. Rytais ir vakarais, ypatingai blogam orui esant, toje vietoje suleikia įvairių paukėčių šimtai.

Vokietijos piliečių gyvenančių lietuvojų pareiškimas.

Vokietijos piliečių gyvenančių Lietuvos klūbas įteikė pareiškimą, užsienio spaudos atstovams Kaune, kuriame pabrėžia, kad paskutinioju laiku vokiečių spaudos akcija vedama prieš Lietuvą yra tiek tendencinga, kad kenkia geram vokiečių vardui užsieny.

Steigiasi b-vė lietuviškomis filmoms gaminti.

Kaune steigiasi bendrovė lietuviškomis filmoms gaminti. Filmos esą bus gaminamos šviesgarsinė. Filmų režisierium busiš nesemai iš Holivudo grįžęs p. Vaiškus. Pirmoji lietuviška šviesgarsinė filma busianti sukurta iš istorijos apie Kazių skerdynes.

Lietuvos raudonojo kryžiaus v-ba nutarė paimiti į savo rankas loterija ir pati ją tvarkyti. Iki šiol loterijos koncesija buvo atiduota kitiems asmenims.

Vienuoliai konkuruoja amatininkams.

Niekumet amatininkams taip sunku nebuvo, kaip šiemet. Ir darbai sumažėję, ir uždarbiai nupuolę, ir kai kas visai be darbo sėdi. Marijampolės amatininkai daug bėdos verčia ir kaltina vyrų vienuolynui, nes jis užpernai pastatęs mekanišką dirbtuvę, daug darbų padarė: dirba kurpių darbą, stalių darbą, šaltkalvių darbą ir t. t. Vieno liai, turėdami moderniškas mašinas, savo dirbtuvėje gali daug pigiau dirbti, nes jie komunistiškai gyvena. Amatininkui reikia rankomis primitiviškai dirbti. Tai toks amatininkas su vienuoliais negali konkuruoti.

-- Kad nors Brazilija atsidarytų bėdavoja amatininkai.

Kaip iš dangaus 72 kilogramai mūsų seneliams iškrito.

Kurienų mėsos pirklys Saliamonas Markusas pardavinėjo, atsivežęs į Šiaulius turgun, nekleimuotą jautieną. Policija, tai pastebėjusi, mėšą konfiskavo ir, gydytojui nustačius, kad ji sveika, perdavė ją Šiaulių senelių prieglaudai.

Gripas siaučia.

Šiauliuose pastaruoju laiku labai daug žmonių serga gripu. Avalinėse „Bato“ fabrike iš 200 darbininkų net apie 100 kasdien neateina į darbą. Serga nemažai valdininkų. Gydytojams rugpiūtė, ligonių kasal karšta.

Skaityk ir platink „Liet. Braz.“

Tavo gyvenimo laivelis stovi saugiai-
me uoste

JEI TURI SAVO VARDU
ATIDARES

Taupomąjā saskaitā

šīame banke

LIETUVIŲ SYRIUS.

BANCO GERMANICO

Rua Alvares Penteado 17, kertė Rua Quitanda.

Labai nemalonus dalykai.

Visiems čia gyvenantiems, taip pat ir Lietuvos visuomenė, jau nuo seniau buvo žinoma kokiame dvasios skurde gyvena mūsų išeiviai tuose kraštuose, kur nėra savo lietuvių kunigo. Mūsų išeiviai gyvena Pietinėje Afrikoje, Johanisburge, pasiuntę net žmogų į Lietuvos įstaigas prašyti atsiųsti kunigą nors keliems mėnesiams. Nepasigailėjo žmonės nei didelės kelionės, nei pinigų, kad tik tikslą pasiekti. Ir Johanisburgiečiai neapsivylė: susilaukė kunigą Juozą Janilionį, kuris veiktus pusmetį tęsė savo misijas.

Apsidžiaugę lietuviai susilaukė kunigą ir Buenos Aires, Argentinoje, kur dabartiniu metu dirbaujasi lietuvių kolonijoje dviese. Prieš pat N. Metus ir Montevideo, Urugvajuje, lietuviai susilaukė kun. T. Radžių. Ir mes Sanpauliečiai prieš metus susilaukė kunigą, tik pasidžiaugti jo patarnavimais niekaip negalime. Liūdnas tai faktas, bet ką gi žmogus darysi, kad taip yra.

Lietuvos Vyriausybės dėka Vila Belos rajonas turi savo mokyklą ir tos pačios mokyklos salėje įrengtą žmonių

aukomis koplyčią, kurioj kunigas Sugintas buvo pažadėjęs laikyti bent porą kartų per mėnesį šio priemiesčio lietuviams pamaldas. Pastaruoju laiku kun. Sugintas pradėjo iš žmonių griežtai reikalausti, kad už kiekvieną atvykimą į pamaldas jam būtų užmokėta kelionė automobiliu, net po 15 milreisų! Andai, vasario 14 d., pakvietė kun. Sugintą Vila Belos pas ligonį. Atlikęs savo patarnavimą ligoniui, kun Sugintas pareikalavo jam sumokėti 6 milreisus... Ar girdėta kur pasaulyje kad tokie dalykai dėtųsi?!

Vasario 22 d. kun. Sugintas liepia suvesti vaikus į mokyklą katekizacijai. Labai gerai: žmonės laukia su mažais vaikais nuo antros ligi pusiau šeštos valandos, bet kun. Sugintas nė akių neparodo. Vėliau pasirodo taip būvę: uėjęs pas kun. vienas kitas asmuo, kunigas užsiplepėjo, pamatė kad į Vilą Bellą vėlu bevažiuoti ir... numojo ranka.

Kovo 5 d. kun. Sugintas užsako Vila Beloj pamaldas 7 valandą ryto, žmonės su patausia susirenka 6 val., laukia ligi pusiau devynių, bet kunigas vos 9 val tepasirodo pamaldoms kada mokykloje jau eina pamokos. Tą pačią dieną jis užsako kitos, Vyskupo Valančiaus vardo, mokyklos vaikus nuvesti

bažnyčion rekolekcijoms o pats išvyksta Vila Belon pamaldų laikyti...

Jeigu kun. Sugintas savo vardą bei žodį taip «puikiai» kaitalioja, tai bent turėtų atminti, kad tyčiotis iš žmonių negalima, ypatingai kurie dišba, nes tuo pačiu, kaikiuriems daro didelę skriaudą, ypač dideliu bedarbės metu, kada kiekviena valanda kitam labai brangi. Nemažonus dalykas rašyti apie visą tai, kas čia suminėta katalikui, bet anot priežodžio: «kas jau per daug — nebesveika», ir kataliko kantrybė kartais turi savo ribas.

Tiesa, mes visi gerai žinome kad Lietuvoje, miestuose, jei kas kunigą kviečia pas mirštantį ligonį, pasamdo vežiką, bet ir tai ne kiekvienas gali padaryti, nes ne kiekvienas turi iš ko vežiką apmokėti. Bet mes nesame girdėję, kad pas tokį ligonį kunigas Lietuvoje neatsilankytų, kuris neturi kuo už vežiką apsimokėti. Tuomet taip esti: arba kunigas pėsčias nueina, arba savais pinigais apmoka vežiką, jei reikia labai skubus. Todėl mums čia gyvenantiems ir nesuprantama, kodėl kun. Sugintas Vila Beloj tokį mokestį yra išreikalavęs!

Patsai kun. Sugintas jau senai daugeliui yra išspasakojęs kiek jis gauna kas mėnuo pašalpos iš Lietuvos už teikiamus patarnavimus. Kartoti visiems žinomą dalyką nebėra reikalo. Bet ir čia vėl kyla kitas klausimas: ar kunigas Sugintas turi teisę reikalauti užmokėstį už atvykimą į pamaldas?

Mes pasiteiravome šituo klausimu Konsulate. P. Konsulas apie tai išgirdęs tik pečiais patraukė, matomai nenori patikėti, kad yra tiesa o ne prasinamymas.

Niekas šiandien neginėja ir nenori ginėti, ar kunigas kokią pašalpą gauna ir kiek jos gauna, tik mums vis dėlto labai nesuprantama už kokius ypatingus nuopelnus jam pašalpa teikiama, jei kunigas reikalauja, net už vykimą į pamaldas? Imkime, kad ir vasario 14 d. pamaldas. Be kitko kunigas turėjo tą dieną pajam už tris krikštus 30 mlr. už jungtves — 20 mlr., bet už atvykimą vistiek iš koplyčios komiteto kasos pareikalavo sau 15 milreisų... Ir jam buvo sumokėta.

Nenoromis skverbiasi galvon mintis: kas kunigui Sugintui daugiau rūpi mūsų suvargusioje kolonijoje: ar Dievo garbė ar pinigai? Jeigu jis tik dėl pinigų čion yra atvykęs, tai labai tenka pa-

sigalėti, kadangi vargiai jam pavyks ilgiau čia apstalauti, nes žmonių pasipiktinimas auga diena iš dienos tokiu jo elgesiu.

Gal nederėtų, bet norėtume šį kartą ir kun. Sugintui priminti šv. Evangelijos žodžius: «Bėda tam, kas papiktins bent vieną iš tų mažutėlių...»

Labai ir labai nemalonūs dalykai, bet ir tyliėti ilgiau nebegalima

Katalikas iš Vila Belos.

D-r MAX RUDOLPH.

vokietys gydytojas

Operacijos, moterų ligos, gydymo pagelba, Rentgeno spinduliai.

Kambarys: Priėmimas:
Rua Hollanda, 5. Praça Ramos de
Telef. 7-5689. Azevedo, 16.
S. Paulo. II aukšt (Predio Gloria) Tel. 4-2576.

Priėmimas nuo 3—5 val. šeštadieniais nuo 1 — 3 val.

G. Faustas.

Pesimistui.

Tu rašai... bet kas iš to,
Dainos liūdnos plaukia vis...
Ten šiandien arba rytoj
Mylimoji — bus mirtis.

Tu šypsi, bet siela, liūdi,
Ašaros vilgo akis...
Kas siejole tavo glūdi,
Ką tau neš juoda naktis?

Tavo rūmas žydras tolis
Be rūkų, be debesų...
Nebus kapas tavo guolis
Kol su tavim aš esu...

Tavo juokas — ašarėlės,
O gyvenimas — mirtis...
Ryto ramos pasikėlė
Išklaidys tavas mintis.

Oj neverk, neverk, drauguži,
Nepink ašarų karoliūs...
Tave guos jauna gamtužė,
Numyltos mėlsvasis tois.

Meski plunksną, pesimiste
Nerymuok! čia, prie stalol...
Jei likimas sparną vysto —
Neprieisi prie idealo...

V. Atkočaitis.

Paskutinė naktis.

Blanko deimantinis, zefirais išpus-tas vakaras. Iš visų kampų dveikė ramunų persisunkęs švelnumas...

Anoj pusėj gyvenimo skundėsi sulaužytas smuikas. Jo gaili melodija smigo skausmo dygliais į mano sielą ir kėlė kaleidoskopo gindytus prisiminimus. Aš rymojuau galvą parėmęs gyvenimo kelio paskutiniuose žingsniuose ir nežinojau, ar grįžti atgal, ar žengti paskutinį žingsnį... ir...

Meilus pažįstamas balsas. Balsas, kuris mano sieloj išpaudė graviurines raišdes:

„Gyvenk, kentėt, mylėk“...

Ryto aušra išskleidė mano sapną...

Kaip rytą rasa bučiavo pievoj margus žiedus, kaip baltakrutis beržas bėrė žemėn deimantų ašaras — aš eju smėlėtu pajūriu, kur bangos laizydamos krantą kalbėjo rytmečio maldą ir viliojo kiekvieną gyvą akį, svajingą sielą ir šypsantį veidą. Viliojo į save, žadėdamos aistringą pabučiavimą...

Lengvais atodukaisiis kvėpavo jūros vėjas, rikiuodamas kutnotas jūros skaras, bučiuodamas gėles ir glostydama rytą pajūrio smėlį.

Toli, mėlsvame horizonte klaidžiojo keli baltagalviai jūros klajunai — laivukai tai, pasinerdami į žalsvas bangas, tai pašokdami virš jų tarsi ieškojo pagalbos. O vėjas lenkė prie vandens, jų senas, daug mačiusias nugaras, tarsi norėdamas juos paslėpti ir nerodyti pasauliui. Bet jie atkakliai kovoję ir laukė pagalbos.

Ryto saulė apibėrė visą gamtą deimantų karoliūs...

— Eikš pas mus — šnabzdėjo bangos — čia taip gera ir jauku! Čia nėra skausmo nė nusivylimio —

— Eikš su manim į tolimas, beribes erdves, ten kur žvaigždės aukso vainikais mėlsvą tolj puošia, kur saulutė barsto deimantų žiedus — kalbėjo vėjas žaisdamas su bangomis.

Aš nesijudinau. Pakirsti jaunatvės sparnai prikėlė mane prie žalio kilimo, prie geltono smėlio, prie jūros...

— Likime! Žiaurusis likime — grąžink mano jaunatvę... aš ją pigiai tau pardaviau... duok nors minutei mano prarastą galią — maldaudamas, tylo-mis aš šnabzdėjau.

Bet visur buvo tylu, tik mano maldavimo silpnas aidas lyg tyčiuodamas manim skambėjo tylumoje.

Sieloje, lyg mirties agonijoje mušėsi plaštakė — tai gimė praeities prisiminimai ir meiliu palitėjimu ar aštriais dygliais smigo į mano širdį. Anapus gyvenimo skundėsi smuikas... Tokia gaili ju rauda — kaip mano dienos.

Pasipurtė vėjas. Sudėjavo žalsvos bangos...

Aš vėl mieste vėl akyse margos gatvės. Mangaila jūros, jos kalbos. Nebliko. Tik gražus prisiminimas...

Apkabino mane minkšta kėdė. Kokia ji maloni. Lyg motina kūdikį. Anapus gatvės langas su raudenom

uzlaidom. Kaip keista: senai jau čia gyvenų ir niekad nebuvau matęs, kad ten raudonos uždangos...

Blanko dumais persisunkęs miesčioniškas vakaras. Ir naktis tokia tingi silnko.

Aštuono Zinkniai per kambarį. Iki kertės virš mano lovos židri į mane paveikslas. Aneta. Jos šypsenoj kažkas šėpiasi.

Motėris gamtos rožė, kuri užkariauja kitą širdį, o paskui arba myli, arba mindo jį į purvą ir juokiasi — prisimintė man kienu tal žodžiai.

Laikrodis suskaitė lygiai 10. Pakėliau galvą, į mane žiūrėjo Aneta. Bet ji buvo liūdna, tarsi vertki norėjo.

— Verk, Aneta, verk. Už mane — išspruko žodžiai.

Aš kruptelėjau...

Tapdury stovėjo Aneta. Ji šmeigė į mane — savo žydras akis ir lyg laukė kol aš pulsį į jos glėbį

— Atėjau tau tarti paskutinį „suded“ — išdidžiai ištarė ji — rytoj aš grįžtu namon —

— Ne, tu mane pražudei ir nabar atėjai paskutinį kartą pasijuokti. „Paskutinį suded“... Cha, cha, chal kaip tu, Aneta žemai puolei! Kas iš tavęs dabar? Aš tavęs nebepakenčiu. Nemyliu...

— Nemyli?.. Gana man ištarti tavo vardą ir tu pulsį į mane — koke-tuodama ištarė Aneta ir šmė artintis prie manęs.

Aš pykau ant jos.

— Aneta! Kaip aš tave mylėjau ir gerbiau... pamoni! Bet tu mane vis apgaudinėjai ir dabar... —

— Bet tu ir dabar tą moterį myli. Nesijuok, Aneta, gana juokesi iš mane! Dabar tarp mūsų viskas baigta. Ji nenoroms nusijuokė:

— Aš tave juk myliu... —

— «Mylu»... nori apgaudinėti ir juoktis iš maneš... Geriau eik ten, iš kur atėjai, eik kol aš nenuvariau keršto — tylo-mis, beviltiškai pratariau aš ir pats savo žodžių nusigandau.

Ji artinosi prie maneš ir siekė mano kaklą apkabinti. Aš jaučiau lyg nuodingą gyvatę būtų vijusis apie mano kaklą. Širdis ėmė smarkiai plakti.

— Zigmaj, Zigmaj!...—kartojų švelniu balsu.

Pastūmiau ją nuo savos: — Eik. Jau 11 valanda. Laikas. —

Ji stovėjo vietoj ir pilnomis akimis ašarų žiūrėjo į mane, bet aš nejučiau jokio pasigailėjimo. Negažiau tą valandą reikėti pasigailėjimo material, kurią mylėjau ir kuri mane apgaudinėjo.

— Eik, jau laikas — pakartojau dusliu balsu.

Ji tyliai verkė. Aš pažvelgiau per langą tuo pusėj gatvės išlengvo silnko sena žydė, kuprota, lyg ragana pasakoje.

— Zigmaj —

Atsigrįžau. Aneta stovėjo toj pačioj vietoj ir ašarotom akim žiūrėjo į mane.

— Zigmaj... tu maneš nemyl? —

— Eik, jau laikas... Ten tavęs kita širdis laukia —

— O kur tu dingisi? —

— Liksiu čia — tyliai atsakiau.

— Ji pažvelgė į duris. Aš priėjau prie jos ir švelniai privedžiau prie durų.

— Eik, Aneta. Laikas. — Lengvai ištūmiau į koridorių ir uždariau duris. Dar girdejuo jos batukų čefėjimą.

Tyla. Lyg naktį kapuose.

— Kur tu dingisi? — išgirdau ir kruptelėjau. Mano širdis smarkiai pla-

Imigracijos įstatymo kontr-projektas ir ištrėmimas svetimšalių iš Brazilijos.

Rio, 14-to, III — Įstatymų leidimo komisija šiandien pasirašė naują įstatymo projektą apie svetimšalių įvažiavimą ir ištrėmimą.

Svarbesnieji įstatymo straipsniai nustato:

- a) Nebus leidžiama įvažiuoti Brazilijos teritorijon abiejų lyčių svetimšaliams: 1° — paduogėliams, sužeistoms, bet ne turintiems kaikurių kūno dalių dvi kurį jie netinkami darbu; 2° — akli, kurti, nebyliai; 3° — silpnapročiai; 4° — sergą limpinomis arba užkrečiamomis arba chroniškomis ligomis, kaip leprozininkai, džiovininkai, nuomininkai ir turintieji trachomą; 5° — tie kurie negali nurodyti savo amato; 6° — analfabetai; 7° — pasižymėję savo amoraliskais darbais; 8° — jau kartą ištrėmti iš Brazilijos; 10° — kitose šalyse bausti už tokius nusikaltimus, už kuriuos ekstradicijos keliu gali būti grąžinti.
- b) nebus leidžiama imigruoti tokie svetimšaliai, kurie uroerų veršis prostacija, d) Vyrinausybė galės nustatyti ir reikalauti, kad kiekvienas imigrantas turėtų su savimi reikalingą pinigų sumą gyvenimo pradžiai Brazilijos teritorijoje.
- d) Sulig tautintais smūtimais g li būti uždrausta imigruoti asmenius vienos ar kitos šalies vienos ar kitos rasės.
- e) Svetimšalių privaleis vizuoti savo pasą Brazilijos įstaigos kaip jo asmens įrodymo dokumentu.
- f) Vyrinausybė nustatys šitų nuostatų griežtą kontrolę nostuose, nlestuose, ir aerodromuose, per kuriuos svetimšalis gali į Braziliją įvažiuoti.
- g) Vyrinausybė galės ištrėmti iš savo teritorijos svetimšali, kuris: 1° — yra pavojingas svečiai tvarkai ir kenksmingas respublikos interesams; 2° — kuris imigravo apeidamas bet vieną imigracijos nustatytą punktą; 3° — kuris buvo Brazilijos teismo nubaustas kaltėjimu už nusikaltimą virš vienerių metų.

Projektas išina iš imigracijos inspekcijos kontrolės 1° — svetimšalius: Diplomatinčius bei Konstarlinčius svetimų valstybių atstovus, jų šeimas ir jų tarnus; 2° — Svetimšalius, kurie vyksta į Braziliją studijų reikalais, mokslo per-

sonalus, meno ir kitais kultūriniais bei prekybos reikalais ir turistais šitie emigrantai vizuodami savo pasus turės deponuoti reikalingą minimalią sumą, tačiau nemažesnę kiek kainuoja kelionės išlaidos sugrįžti, jeigu jis pasiliktu Brazilijos teritorijoj ilgiau nustatyto laiko savo pareiškime.

Šitos kategorijos svetimšaliai, kurie norės įsikurti Brazilijos teritorijoj, priversti bus pasiduoti imigracijos kontrolei ir visiems šito įstatymo pareikalavimams nuo kurių jie buvo paliuo suoti.

Svetimšaliai apie kuriuos kalba trečias paragrafas pradedant 1-2-3-4-punktais (neskaitant atsitikimų užkrečiamų ligų) 5-6-7-8-punktais galės imigruoti Brazilijon, jeigu jie turi Brazilijoj tėvą arba motiną, vyresnius brolius arba vaikus kurie pasišim savo atsakomybės sumą jų sugrąžinimui atgal, jeigu jis nebetektų lėšų pragyvenimui. Šitą deponitą galės naudoti tik tada, kai kuris išgyvena virš metų laiko ir įrodė, kad jis vertės paduriu amatu ir kad turi pakankamai lėšų gyventi ateity.

Muzikos aidai.

«Niekio nėra stipresnio už tautinę muziką, jeigu tik tauta poetingai nusiteikusi ir turi įvairų ir darbingą gyvenimą; jeigu priešpados slėgimas ir nepergaliamas aužinos kliūtis nedavė tau tai nė valandėlei atsikvėpti ir nuolat spaudė iš jos valtojinus, ir jeigu tie valtojinai kitaip ir niekur negalėjo išsireikšti, kaip tik tautos dainose», pasakė kitados žinomas rusų rašytojas N. Gogolis, kuris labai buvo pamėgęs savą tautosaką ir iš jos ėmė temas savo kūriniams.

Kas gi gali poetingiau nusiteikti, kaip kad sešeniųjų kartų lietuvių tauta «daunų šalies» tauta, kuri tiek daug turėjo gražių papročių, apejų, dainų lydinį, skaitėšios nuotaikos padiktuoti.

Grąžu akiai, melonu širdiai matant Lietuvos sūnų ir dukterų puikius tautiškus dirbinius: drožinius, prie kryžių, koplytėlių ir šiaip įvairaus marginių kaip įvairūs išsiuvinėjimai, ką ir Brazilijoj neseniai turėjom progos pa-

matyti suruoštą Moocos prad. mokyklos rankdarbių parodą. Koks spalvų atrinkimas darnumas, harmonija, simetrija! Tik poetingos nuotaikos tautos sūnūs gali tauti padaryti.

O dainos—kas jas pavaduotų, kuo atsvertų? Niekuo! Nes tai yra tautos kultūrinės gyvybės kraujas, tai kūrybinė galia, kurią jokia svetimta vertybė neįperkama neatveržiama. Dainos ydi tautą nuo jos lopšio iki garbės zenito.

Daina negyvena viena. Ji tuoj išaukė sau amžiną palidovę muziką. Juo ramesnės, jautresnės nuotaikos tautos, juo švelnesnių balsų sau sugalvojo muzikos instrumentų. Antai dar ir šiandien žiaurių papročių nekultūringa kivarų tauta (gyvenanti prie pusiaujo) to turi sau instrumentu medinį «būgną» lazdele mušamą.

Mūsų gi tautoj jau nuo Ringaudų laikų minimi kankiniai, lengvo, jautraus, malonaus balselio tautin s muzikos instrumentas kurį mini ir žemaičių mitologija.

Istorinius paveiksluos kai kur matyt, kad mūsų kunigaikščių puoty dalyvius lieksmina seni kanklininkai. Jie ne tik didikų puotose kankliuodavo, bet ir išlydėdavo senovės kariuomenių būrius iš pilies į karo žygius ir triumfo dainomis sutikdavo begrižtančius nugalėtojus.

«Muzika yra aukštoji kalba, kurią supranta visi, kas tam dovana turi arba yra pasiruošę, nors kompozitoriaus gimtosios kalbos ir nesuprastų» sako kompozitorius R. Vagner'is. Tą kalbą—muziką supranta visi, nes ji kalba tonais, akordais, melodijom, puikia harmonija. Muzika todėl turi didelės galios ir stipriai veikia jausmus. Kai gatvėje pasigirsta muzika, sujūdina dėmesį vi so arti esančio miesto kvartalo. Kai Sasnauskas po pamaldų Petrapilijų užgrodavo koktą lūgą, nė vienas nejudėdavo iš vietos, kol muziką užbaigdavo. Smuikininkas virtuozas Toska Seidel pasakoja, kad vienoj salėj jo smuiko muzika tiek sužavėjo vietos gyventojus, kad jam primygtinai pasiūlė sosto įpėdinės ranką ir jis turėjęs daug vargo, kol to pasiūlymo nusikratęs. Karuzo irgi daugelį Afrikos šalių pavergdavęs gyventojų širdis savo dainomis.

Prof. P. Bučys, dainomas universiteto rektoriu, per vieno kompozitoriaus

jubilėjinės sukaktsvės savo sveikinimo kalboj pažymėjo, kad ji papildo, išgrąžina mokslą, padaro žmogų švelnesnį, skaidresnį jausmų, ir todėl muzika yra didelio grožio menas. Tą muzikos didelį vaidmenį gyvenime supraptę senovės graikai, kur, pav. Pitagoras nepriliūnėdavę į aukštąsias mokyklas tu, kurie nemokėjo muzikos. Ir apskritai laikais prieš Kristų kultūringo žmogaus pažys mys graikuose turėjo būti, mokėti muzikos.

Tad mokykimės muzikos, išnaudokim savo liuoslaikį geresniam tikslui arba bent paskatinkime kitus — jaunimą — jos mokytis sudarydami tam reikalingų sąlygų.

Čia turiu omeny esamą vienintelę São Paulo muzikos drąžiją «Gabijs», kurion istoti mokytis yra prieinamiausios sąlygos. Atsižvelgiama į bedarbius, kurie žinoma negali mokėti, nors ir labai mažą mokesį (4 mil. mėn.) o turi gabumus ir norą.

Labai būtų pagirtina, kad atsirastų kankliuokų (mokančių kankliuotis skambinti), arba jas turį; tuokart būtų galimybės jų daugiau pagaminti ir išimokinti. Kaip aukščiau minėjau mūsų vienintelis tautinės muzikos instrumentas «Kanklės», kuriomis rimtai reikia susirūpinti. Pamirštami mes savo proteni dvasios turatį patys išsiginsime dvasioje ir nieko mumyse neilks pasigėrinti. Taip pat yra galimybės į chorų burtis, nes Brazilijoj nuo vargo prispausti, mes galime nors toj valandoj užmiršti tuos rūpėčius ir duoti savo šiečiai stiprumo ir vilties atėčiai. Tad nesnauskimo! kas kur jaučiasi galįs prisidėti, lai neatidėlioja nei vienos dienos, tuoj prisideda, kad vis galingiau galima būtų svetimtaučių akyse pasirodyti. Tegu mato, kad lietuvių šalis — muzikų bei daininkų šalis. J. St.

Kas bus, kas nebus, bet Lietuviai neprazul!

kė, kraujas plūdo į galvą. Rodos tuoj manų sprogs smarkus dinamito sviedinys ir aš susiskirstęs į smulkius atomus pasipilsiu grindyse.

Suspaudęs rankomis smilkinius, kurie rodos tuoj plyš ir svyruodamas priejavu prie spintos. Į mane įsipyres, rodos, žiūrėjo šaltas brauningas.

— No, dar gyvenisiu... — Didelis s tiklas degtinės. Karšta, lyg ugnis, srovė perbėgo gerklę, vidurius. Atsiedau, užmerkiau akis.

— Valkata! — sušuko kažkas gatvėj. Aš kruptelėjau.

— Valkata — šnabzdėjo iš visų kampų.

Perėjau kelis kart per kambarį, iš paveiklo šypsoje Aneta. Tėškiau į paveiklo stiklą knyga. Subiro.

— Pražuk, išnyk iš čia Aneta. — Žemėj gulėjo stiklo gabalai. Anetos veido nesimatė...

Antra stiklinė degtinės. Aš ėmiau snausti...

Surėkė auto sireną. Švyturys tingiai marktėsi...

Mano akis spaudė nuogas, sapnas vaidenosi valkatomis...

Kada užmerkiau akis, mano sieloje pamaukiau auginėmis raidėmis rašytus žodžius:

— Valkata. —

Lyg iš ugnies šokau. Šokau ir pats surikau...

Prieš mane ėmėklojo tamsūs šešėliai — šviesa buvo užgesus.

— Aneta. Kas ji, kas ji?... Ji niekam netikus... apgavikė... —

Rytą saulė pažvelgus per langą pamatė mane besėdintį, rankomis smilkinius susispaudusį ir bemiegantį.

— Valkata — šnabzdėjo iš visų kampų. Man buvo neįjauku ir griaudu...

NĖLĖ MAZALAITĖ

Fokstrotas su giltine

(pabaiga)

Taip motina matė, kaip per vaikinį sūnaus veidą ritosi ašaros, didelės, skaidrios, spindinčios nuo šviesos atšvaito. — Klausinėji prisilinkus sūnais ir, negaudama atsakymo, verkia ir pati — anžinomis motinos dėl vaikų ašaromis.

Ir štai — mato Vaclovas — ne, tik girdi, kažkas nemotama sėdi prie rojalio ir skambina nuostabi dalyka: iš kažkur ateina baltos esybės, pradedant kūdikiu ir baigiant didele, puikia mergele — šoka, sukasi ir dingsta. Jis žino, koks čia baletas — tai slenkta metai, jo metai, kur praėjo, ir šoka greitai aužių šokį. — O paskutiniai atėjo bjauri, nudrįskusi elgeta — su pašalpos šypseną, ir tiesia į Vaclovą ranką.

— Ne, nenoriu! — šaukia ligonis, ir motina dreba, nesuprasdama, kas jį kankina. Bet — štai jis šypsoja, laimingas — jis sėdi prie rojalio, ir jau čia, kad gali skambinti. — Tai skambina jo siela, o jo kūnas šoka su moteriške — jos puikus, kaip vos pridengta aistra, kūnas, jos akys kaip nuodemė — ir lūpose gėidimas kraujo. Žvabantis šilkas plakasi aplink jo kojas, rankos glaudžiasi, ir lūpos netol lūpų — jie svaigsta sopulingai aistriame fokstroto ritme.

— Kleo... — šnabzda karščiuojančios lūpos.

Staiga — jis jaučia, kad jo kaklas slėgiamas kažko sunkaus, oh! — nukrito šilkas, akių yctose gilumos neišsakomos, ant pečių kauliniai pagaliai glaudžia jį į save — fokstroto ritme

glaudžiasi prie jo braukantis giltinės skeletas.

— Ach! — suriko jis, ir verčiasi išsivaduoti iš kaulinio apkabinimo, kovoja, kovoja taip, kad net ant giltinės makaulės išsimuša prakaitas.

O siela jo skambina toliau, sopulingai aistrią melodiją, kuri vis skaitėja, maišosi su kančia — ir pavirsta didinga, puikų pergalės himna.

Ryktelėjo senoji motina: Vaclovas šoka iš lovos, bėga prie stalo, verčia popierius kažko ieškodamas, ir ima rašyti. Pasišlausę jo garbanos, ir geltonai išblyškę, kaip vaško lėlė, bet akyse liepsnoja rūstus džiaugsmas. Motina puola prie jo, maldauja eiti gulti — bet jis negirdi — ir ji išbėgo šaukti gydytojo. — Kada grįžo — ant stalo gulėjo muzikos kūriny, — o ant žemės kūrėjo kūnas.

Kada Vaclovas pakilo iš ilgos ligos — jis nieko neprisiminė. Tik skambindamas «Fokstrotą su giltine» — savo klejojimų naktęs kūriny — jis pamazų grįžo į praetį. Ir taip aiškiai pajuto, kad ta praetis, ta moteris, dėl kurios pasikesusio gvybei — yra kaip nėsanti, yra kaip nebuvisi. Kažkas panašų mažystės laikų nuodemė, senai skaitytai knygai — nedaugiau. Jis žino, kad gali šiandien susitikti ją — ir praėis ramus, nematydamas.

Gyvatin kūnas traukia į save kiek vieną oro kvėpeltelįjimą, ir džiaugiasi. Ir dar labiau džiaugiasi dvasia, kad Didis Kūrėjas, kaip geras Prietelius — išpirko jo užstatyus—sielą, talentą, gyvenimo norą — išpirko ir grąžino jam.

Ar pavartos Amerika ekonomines represijas prieš Japoniją?

Londonas, II, 29. Reuteris praneša iš Vašingtono, kad Amerikos vyriausybė dar nenustatė, ar ji viena pavartos ekonominę represiją Japonijos atvilgiu, ar ji lauks kol tuo reikalu pasisakys Tautų Sąjunga. Stimsonas noris, kad Amerika jau dabar nutartų, ar ji prisidės prie ekonominių sankcijų prieš Japoniją, jei kitos valstybės nutartų tas sankcijas pavartoti. Karo ministeris esąs priešingas boikoto idėjai, kuri, jo nuomone, galėtų sukelti kivirčą. Huveiris manąs, kad, prieš ką nutariant, dar reikia palaukti. Manoma, kad ta nuomonė bus priimta. Dabar susidaranti toki padėtis: Stimsonas yra eergusiu priemonių šalininkas ir laukia, kad Tautų Sąjunga pradėtų veikti, o iš kitos pusės, Tautų Sąjunga laukia, kad pasisakytų Vašingtonas.

Japonai rengiasi ardyti kiniečių kariuomenės koncentravimąsi.

Tokio, II, 29 Japonijos karo vadovybė rengiasi pasinaudoti aviacija ir karo laivynu, norėdama suklydinti kiniečiams tolesnėse teritorijose dalyse sukoncentruoti daugiau kariuomenės prieš Japoniją.

Kaip radio praneša, Japonijos užsienių reikalų ministeris pavedė japonų atstovui Zenevoj Matsudairai pranešti tam tikru laiku suinteresuotoms valstybėms, kad Japonija sustabdydanti karo veiksmus Sanchajuj, jei kiniečiai tikrai pasitrauks už 20 kilometrų. Jei kiniečiai pasitrauktų, tuomet ir Japonija savo kariuomenę sutinkanti per tam tikrą atstumą atitraukti.

PASAULYJ

Malonus reiškiny.

Kada vokiečių nacionalistų spauda siunta ir kursto prieš Lietuvą, Vokietijoj yra rinties ir nešališkumo.

Pav. vasario 28 d. Kelno radio stoties buvo perduota paskaita apie Lietuvą: skaitė dr. Fainbergas; paskaita buvo pavaizduota lietuviškais plokštelėmis.

Tai malonus reiškiny.

Pavėlavusieji pabėgėliai sugrįžo iš SSSR dabar.

Neseniai iš Rusijos sugrįžo į Lietuvą viena darbininkų šeima, kuri buvo pabėgusi per karą. Tos šeimos motina serga džiova. Ji nupassako, kaip jiems gyvenosi bolševikų šaly.

Jie gyveno Šiaurės Kaukaze, Kubanės apygardoje. Visą jų šeimą: tėvai, dvi dukterys ir du sūnūs dirbo šepėčius ir juos pardavinėdavo. Per mėnesį visi drauge uždirbdavę apie 300 rublių (1 rublis 5 litai), bet pragyvenavę labai skurdžiai. Anksčiau gyvenimas dar buvęs pakenčiamesnis, bet įvedus „pietilietką“, sako, visi užstojo sunkūs laikai. Apie 7 mėnesius gyvenę visai be duonos. Mėšos retai kada gaudavę nusipirkti, o paskutinius 2 metus mėšos ir nematę. Maitindavosi bulvėmis ir pienu. Bulvių kibiras kainuodavęs 5 rublius, pieno goriūš 2--11/3 rublio. Kartais pasisekdavę sugriepiti kokį kruopų ar šabalonų apie taukus, sviestą ir nesvajodavę. Tik retkarčiais gaudavę nusipirkti kokį butelį aliejaus, darbininkams pavogus iš fabriko.

Važiuojant į Lietuvą tai šeimai teko sustoti Maskvoje. Ten jie rinkose pamatė vieną gabalą mėšos; už sonovį ką svarą reikalavo 15 rublių. Matė ir apie pusantro pūdo miltų, jų kaina 6 rub. svarui. Cukraus svaras tsip pat 6 rublai. Kitur jokių produktų nebuvo galima gauti.

Rubams ir baltinams medžiagos nebuvo iš kur imti. Visi vaikščioja apdriskę. Retkarčiais tik pasisekdavę nusipirkti kokį seną rubą, kuri savininkas iš skurdo parduodavo. Padėvėti

„daėkiniai“ marškiniai kainuoja 18-15 rub.

Įvažiavus tai šeimai į Latviją, vaikai pamatę duoną nustebė klausė: „ar čia ir duonos yra?“ Žvirgždė.

Seniau dvikova, dabar... boksas.

Viduramžiais ginėsus dėl moterų meilės spėsdavo turnyruose, vėliau dvi kovose, o mūsų laikais... boksu. Žinoma, stoti prieš kumštį yra daug mažiau pavojaus, kaip prieš rapira, kardą ar pistalieta. Be to, seniau dvikovos įvykdavo tik sekundantams, tam tikriems abiejų susikivirėjusių pusių liudininkams bežiūrint. Tuo tarpu dabar bokso dvikovos žiūri minios žmonių, kurie už tai moka pinigus.

Viena tokia kumščių dvikova šiomis dienomis įvyko šiaurinėje Londono daly, Gammersmito. Prieš dvikovą ringe pasirodė teisėjas ir pranešė, kad tuojau įvyks dviejų vyrų įsilytėjusių į vieną mergaitę, bokso rungtynės.

Geruoju jie nesutiko vienas kitam nusileisti, o mergaitė negalėjo išspręsti, kuris geriau jai patinka. Todėl ta klausimą vyrų nutarė išspręsti kumščių dvikova.

Ringė pasirodė abu meilės konkurentai ir pradėjo daužyti vienas kitą. Rungtynėms buvo paskirti šeši rondai. Bet kadangi abu besirungiję buvo beveik vienodų jėgų, tai visą laiką persvaros nei vienoj nei kitoj pusėj nesimatė. Tik po šešto rundo teisėjas priėjo prie vieno r pakėlęs jo ranką pranešė, kad šis yra pripažįstamas nugalėtoju.

Mergaitė, dėl kurios vyko rungtynės, visą laiką sėdė o pirnojo eilėj ir šaltai žiūrėjo į besimaučiančius. Tik kai teisėjas paskelbė rungtynių rezultatus, mergaitė pakilo iš savo vietos ir paieškė, kad ji tokiu sprendimu nepatenkinta ir nugalėtojį laiko nugalėjusiu.

Apie Vinco Kudirkos pradžios mokyklą - paminklas Naumiesty.

Šalia namelių, kuriuose mirė mūsų tautos žadintojas, prieš pat karą 1913 m. rusai ant „dovanotos“ jiems miesto žemės buvo pastatę cerkvę. Per karą

„Muzika tobulina žmogaus sielą“

DĖMESIO!!

Kas myli muziką ir nori jos išmokyti, nežiūrint tautybės, amžiaus, lyties — kviečiami prisidėti prie vienintelio Šao Paulo mieste Tarptautinio muzikos ratelio „Gabija“ (negestanti ugnis).

Specialūs ir bendri „Gabijos“ kursai visiems lengvai yra prieinami. Kol kas, atidaroma sekanti klasė: Smuika, pianinas, bandža, gitara, mandolina, muzikos teorija, solfedžio — dainavimas ir orkestras.

Pageidaujant jau atidaryta ir dūdų ork. klasė. Kursų profesūra sekanti: p. Juozas Stankūnas — Kauno konservatorijos absolventas, dėstys: Dainavimo teorija, solfedžio, pianiną, mandoliną.

Vilhelmas Krupenkovas — Dinaburgo konservatorijos absolventas dėstys: Smuika, pianinos, bandža, mandolina, teorija, solfedžio, dainavimo, orkestras.

Nikalojus Radionovas — Kievo muzikos mokyklos absolventas — dėstys: gitara. Dėl smulkesnių informacijų ir užsirašymo, galima kreiptis pas F. Cemarką Rua Bandeirantes 92 (Bom Retiro), kiekvieną dieną nuo 4 v. ligi 9 v. v.

Pamokos sekdam: Orkestras 2 — 3 v. — Krupenkovas 3 — 4 v. teorija, (lietuviškai) 4 — 5 bendros pamokos įvairių kalbų mokiniams — J. Stankūnas 3 — 4 v. (kitoj patalpoj) teorija rusų kalboj — Krupenkovas.

[Istojusieji] į „Gabiją“ nariai be nuosavų muzikos instrumentų, galės juos įsigyti palengvintomis sąlygomis tiesioginiai iš fabriko, tarpininkaujant „Gabijos“ direktorijai.

Valdyba.

apardyta ir po karo niekieno nepriziūrė cerkvė ir jo, sudarydama aplink ją bežeidžiančius vaikams pavojų. O tuo laikų pradžios mokyklos buvo nepakenčiamose higienos atžvilgių patalpose.

Kilo mintis iš tos niekam nereikalingos cerkvės, pastatyti mokyklą. Emus šį sumanymą gyvendinti, susidurta su daugybe kliūčių, nes stačiatikių parochija nesutiko tuos griuvėsius geruoju atiduoti, o atpirkti — lėšų nebuvo. Tuo reikalu m. burmistras Z. Skirgaila, lankėsi pas buv. min. pirm. p. Voldemarą, bet jo bažadai niekais neėjo.

Stojus valdžios priešakin p. Tūbeliui, namiestiečiai kreipėsi į jį, prašydami pašalnos išpirti tuos namelius, kuriuose mirė Vincas Kudirka ir kurio savininkas, m. sininkas, laiko mėšos ir dešrų parduotuvę p. Min. pirm. ninkas pažadėjo šį klausimą įnešti Min. Kabineto posėdin ir jau ta pačia dieną Min. Kabinetas asignavo 15.000 litų namelio atpirkimui, ir įsteigimui V. Ku-

dirkos muziejaus. Tačiau atvykusi čia Vid. ir Šviet. min. direktorių komisijai rado tuos namelius jau supuvusius ir neapsimokančius pirkti. Ir tuomet buvo nutarta iš greta riogšančių cerkvės griuvėsių pastatyti pavyzdinę pradžios mokyklą — paminklą poeto vardu. Su tuo sutiko ir atvykęs į N. tuo reikalų buv. vid. reik. min. p. Aravičius.

Ir štai apleistų griuvėsių cerkvės vietoje, Šv. Ministerijos ir Šakių apskr. valdybos lėšomis, jau kurių tur ir miestas prisidėti, priu pastatyta graži ruiminga, moderniška, D-ro V. Kudirkos vardu pradžios mokykla. Šią vasarą, aikštėj prieš mokyklą, visuomenės aukomis bus pastatyti ir rašytoji paminklas. Nam. V. Kudirkos d-ja pinasi, kad pastatytuose mokyklos rūmuose tilptų poet. muziejelis ir skaitlykla.

SPAUDA -- MŪSU GALYBĖ.

Jonas Karklelis.

PASAULINIS RADIO

Naujausios liežiuvioigramos

Vėjas pučia, švilpia, šlama,
Neša naujas telegramas,
Ir naujienos — vis po vieną —
Greitai lenda į anteną.
Kur pamato aukštą kuolą,
Visos į tą vietą puola...
O naujienų tiek, brolyti,
Tik suspėk jas išklausti.
Vienas perka, kitas dera,
Trečias skelbia muitų karą,
O ketvirtas su prekyba...
Kuris šito neįstengia,
Tas kaimynui kailį engia,
Už politiką jį bara,
Arba šiaip kinauylė daro...
Streikai, lokautai, tortūros,
Perversmai ir diktatūros,
Memorandumai ir notos,
Skolos, krizės ir bankrotai,
Reparacijos ir paktai,
Ir kiti triukšmingi faktai.
Su ispanais bloga byla,
Komunizmo bangos kyla,
Ir dabar po šalį visą
Tvarkos pamatus tie knisa.
O valdžia nenusimano,
Kokio gal sulaukti tvano,
Katalikams skriaudą daro.
Iš šalies vienuolius varo.
Kūbos sostinėj Santiago
Trečią kartą žemė dreba;
Baisiai daug namų sugriuvo,
Tūkstančiai žmonių pražuvo.
Kurie dar gyvi išliko
Be pastogės pasiliko.
Latvijoj audra didžiausia,
Daug sugriovė, daug išlaužė,
Paskui Daugava patvino,
Paskui sugadino.

O Rygoj, kaip susitare,
Visi kinai užsidarė.
Suomiai su Sovietų dėdo
Derasi gražiai susėdę;
Vienas siūlo, kitas prašo,
Taikos sutartį parašo.
Ir rumunams tat patiko
Nuolaidumas bolševiko,
Tuoj ir jie su komisarais
Nepuolimo paktus daro,
Nors godumus bolševiko
Besarabijos jau tyko.
O japonas Šiozava,
Kai į kinus nuvažiavo,
Baisiai smarkus admrolas,
Šaudė kas tikrai papuola,
Bet dabar tas šaunus vyras
Pasidarė charakiri.
Austrij, vokiečių studentai,
Kirstakošiai elementai,
Vienoj, Leipceje, Berlyne
Kelia riaušes ir muštynes.
Va Bavaru gaspadoriai
Mokesčių mokėt nenori;
Saukia, rėkia, kaip kagalas,
Duokit mums pigesnį alų!..
O Amerikoj, floridoj
Nauja pramonė pražydo,
Ten visi piliečiai uoliai
Gauda gyvates barškuoles,
Lupa kailį, sviestu tepa,
Ir iš jų konservus kepa...
Jau japonai į Kitajų
Siunčia laivus į Sanchaju,
Šauda Nankiną, Kantoną,
Ir kiekvieną kinų šoną,
Anglai ir amerikoniai
Saukia: latrai tie japonai,
Kam jie siunčia ten laivų,

Mūsų biznį sugadina!..
Jie parašo greitas notas,
Paskui pasiuočia armotas,
O jei šito neužtenka,
Siunčia lėktuvus ir tan kus.
Ir prancuzai ir italai
Kelia didelį skandalą,
Tuoj ginklus pasigalanda,
Ir į kinų žemę lenda.
Nors tokius dalykus daro,
Saukia: mes nenorim karo!
Į Ženevą nuvažiuosim,
Ir visi nusiginkluosim!..
Tuoj į šitą gražią vietą
Siunčia jie iš viso svieto
Notas, projektus, mandatus,
Ir gabiausius diplomatus,
Ir rintai be jokių baiku,
Visi šneka apie taiką.
„Mieli ponai, kas čia daros,
Mes visai nenorim karo,
Ir dabar ant vandenyno
Mes nedidinan laivyno.
Jei pavojų kur pamatom,
Dešimt kreiserių pastatom.
O puskui ir vėl mes tylim,
Mes mažai dar turim tankų,
Ir šarvočių, ir patrankų,
O šitai mūsų kaimyno
Nesulyginti laivyno.
Jis ginkluotas lig pakaušio,
Ir dėl to plaukai mums šiausias...
Tegul jis neaimanuoja,
Ir tuojau nusiginkluoja!“
Taip pasakė anglų ponas,
Diplomatas Hendersonas,
Pol Bonkuras jam atsako:
„Ką tas anglas niekus šneka!
Mes tikrai taikūs piliečiai,
Ir nė viene nepaliečiame.
Tegul taip visi padaro,
Niekada nebūtų karo...
Mes tikrai ramybės žiūrim,
Ir mažą laivyną turim,
O mūsų visi kaimynai
Ginklus paslapčiom gamina,
Jie ginkluojas išsijuose,

Ir Paryžių pulti ruošias,
Dėl to būtinai ir veikiai
Mums laivyną didint reikia,
Ir šarvočių kokį šimtą
Pastatyt prieš priešą rintą“.
Tuoj pašoka ir italas:
„Matot, kokis jis nachalas?
Girdite, ką jis mums gieda?
Jo kalbos klausyti gėdal..
Juk dabar po visą svieta
Jų galybei pirma vieta,
Jų kariuomenė didžiausia,
Šautuvų pas juos daugiausia
Turi tris tūkstančius tankų,
Ir lėktuvų ir patrankų,
Kaip negėda taip sakyti,
Kad reikia dar pastatyti?
Jei norit ramybės jausti,
Reikia juos tuojau sudrausti!
Jeigu jūs sveikas protas,
Leiskit mums statyti armotas,
Jee neleisit, trauk jus galas,
Ir be jūsų bus skandalas“!
Pradeda kalbėti lenkas:
„Mano ginklas dar permenkas,
Reikia, kad paimti Kauną,
Patrankų, ką toli šauna,
Reikia man visokių zbrajų
Kad apsaugoti pakajų“...
Šneka Fricas iš Berlyno:
„Mes neturime laivyno.
Ir koridorius mus ėda,
Ir Lietuviška Klaipėda,
Jei ilgiau mūs kraštą spausit,
Patys smarkiai apsigausit;
Hitleris nagus galanda,
Ir visiems naulaužys sprandus“...
Atsistoja bolševikas,
Rėkia: „Ponai, toks dalykas!
Jūs kalbos baisiai skystos,
Nes jūs imperijalistai,
Jūs tik norite pralobti,
Ir kitų žemes užgrobti.
Kad taika būtų atstatyta,
Balsuokit už tvarką šitą:
Jūs visi nusiginkluokit,
(tęsa 6 pusl.)

Jau trys metai suėjo,

kaip „LIETUVIS BRAZILIJOJ“

lanko ne tik S. Paulo lietuvius, bet ir tolimoje provincijoje gyvenančius fazendų darbininkus prijauniančius lietuvybei. Per tris metus savo gyvavimo, jis spėjo sustiprėti ir atsistoti pirmoj vietoj lietuviškos kolonijos reikalų gynime.

Išengdamas į 4-sius metus «Lietuvis Brazilijoje» žada ir gi savo skaitytojams tiekti įdomiausių ir naudingiausių žinių iš visų pasaulio kraštų. Todėl kiekvieno lietuvių pareiga stoti į mūsų eilę. Kodėl? Todėl, kad «Liet. Brazilijoje» yra rimčiausias, didžiausias, nepolitinis, lietuviškos minties laikraštis, beto yra pigiausias, nes Brazilijoje kaštuoja tik 10\$000 metams, 6\$ pusei metų ir atskiriems mėnesiams po 1\$. Užsieny — metams 20\$, pusei metų 12\$.

Metiniai skaitytojai gauna dovanų gražių lietuviškų žurnalų.

ADRESAS:

„LIETUVIS BRAZILIJOJ“ Caixa postal, 1764 SÃO PAULO

LIET. „BRAZ.“

gaunamas šiose vietose:

- 1) Luz stoties kioske,
- 2) José Paulino vaistinėj,
- 3) Prie pašto laiptų ir kampo,
- 4) Rusų vaistinėj Mokoje, pas atskirus

platintuos visuose miesto rajonuose ir „Liet. Braz.“ redakcijoj visomis dienomis.

Geriausia ir patogiausia skelbtis
«LIETUVIS BRAZILIJOJ»

Vokiečių fotografijų įstaiga
„BERNARDO„
įsteigta 1890 metais
Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidinėme, o taip pat su dažais.
Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.
ARTHUR SCHMIDT
Rua São Caetano, 111 (senas n.103)
S a o P a u l o.

D-r. S. Meitin.
(Diplomuotas Geidelbergo ir Rio universiteto.)
Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val vakar. susikalbama lietuviškai.
RUA BARÃO ITAPETINGA 37-a salas 8-9. Te 4-0715.

PINIGŲ KURSAS.

Litas	---	1\$700
Prancūzų frankas	---	\$630
Vok. markė	---	3 \$850
Ital. lira	---	\$850
Doleris	---	15\$850
Uragvajaus pezas	---	7\$200
Argentinos pezas	---	4\$200
Anglų svaras	---	54\$400
Penkų	---	1\$840

AR JAU ATNAUJINAI PRENUMERATA?.. SKUBINK, KITU BUDU NUSTOSI DAUG NAUJIE-NU IR ĮVAIRENYBIU!

Marietta Passerini.

PRIBUVĖJA -- AKUŠERĖ.

Rua Silva Pinto, 49 (Bom Petiro)

Telef. 5-3584. S. Paulo.

PHOTO STUDIJA GILUTZ.

Naujai pagerinta.

Rua José Paulino, 118. S. Paulo.

VISIEMS ŽINOMAS KAUNIETIS.

Savo meniškio darbo išplatinimu darau meniškus paveikslus po 3\$. Beto darau 6 atvirutes šilkiniam popieri už 7\$.

Ateikite įsitikrinti

Dirbtuvė atdara kasdien ir šventadieniais nuo 8 val ryto, iki 8 val. vakaro

D-ras **EGBERTO CHAVES**

Advokatas

visais reikalais priiminės lietuvius savo raštinėje Rua Benjamin Constant, 13 Nr. 4 aukštas salas 6 nuo 15 ligi 18 val.

Nemokančius susikalbėti portugaliskai priiminės šeštadieniais nuo 10 ligi 11 val. Lietuvos Konsulate.

Dr. A. M. Kandia

Venerinių, vidurinių ir vaikų ligų. Priima: nuo 9 iki 11 v. ir nuo 3 iki 6 val.

Analizė ligoniams nemokama, persikėlė į rua Barão Itapetinga, 52. 3° andar, Telef. 40 218.

Kalbama rusiskai, lenkiškai ir vokiškai

Skaityk ir platink „Liet. Braz.“

Banco Allemão TRANSATLANTICO SÃO PAULO

Rua 15 de Novembro Nr. 38.

CENTRAS: VOKIETIJOS UŽJŪRIO — BANKAS BERLYNE. Skyriai Brazilijoje: RIO DE JANEIRO, SANTOS, CURITYBOJE, BAHIA, PORTO ALEGRE. ATLIEKA PERLAIDAS Į VISAS PASAULIO ŠALIS AUKŠČIAUSIU KURSU IR GEROMIS SALYGOMIS. INDELIAI IR DEPOZITAI NUO 50\$000

KORESPONDENTAS LIETUVOJE:

Lietuvos Bankas Kaune.

Daktaras

A. JAZARA-SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 2 — 6 v. v.

Ladeira Porto Geral 12 sobr.

(kampus Boa Vista ir 25 de Março)

2 andar, salas 4 e 5 Tel. 2-5068 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Rua Ypiranga 15. app. 4. (kertė rua Santa Ephigenia)

Ligonius priima: nuo 4 iki 9 val. vak., šeštadieniais nuo 3 iki 8 v. v. Sekmadieniais nuo 10 iki 1 val. Venerinių, vidurinių ir psichinių ligų analizė nuo 6½ val. ryto iki 9 v. vak.

SAVIEMS PACIENTAMS ANALIZĖ NEMOKAMA.

Laboratorija

MEDICINIŠKAS IŠTYRIMAS

(Nugarakaulio smegenų kraujo išlapumo ir išmatų). Tikras ir geras.

DR. A. KANDIA IR M. KOGAN.

persikėlė į Rua Barão Itapetinga 52. 3 aukštas. Telef 4-0218.

(tąsa iš 4 pusl.)

Ginklus Maskvai atiduokit,
Ir tada po jūsų kojų
Padarysime tikrą rojų...
Jei šitaip nesusitarim,
Tai vistiek visus iškrsim!“
Bet į bolševiko šneką
Niekas nieko neatkako.
Štai kinietis atsistojo.
Tuoj visi rankas numojo.
„Ponai, čia negeros dramos,
Mes, kiniečiai žmonės ramūs
Bet japonai mumis puola.
Ir ant nosies tašo kuola...
Nors mes ir mažai ginkluoti,
Bet norim pasiduoti.
Mūsų kariuomenė menka,
Ir patrankų neužtenka,
Padėkit mums apsiginti,
Ir bombų pasigamininti.
Dabar griebkit japonus,
Ir apskaldykite jiems šonus!
Kai pajus jie kumštį kieta.
Bus taika po visą svietą!“...
Čia japonas greit pakyla,
Ir išdrožia teklą bylą:
„Visas svietas puikiai žino,
Kiek mes kenčiam nuos kaimyno,
Bet dabar šitie banditai
Pasišauė nematytai,
Dėl to reikia juos sudrausti,
Atitinkamai nubausti.
Norim juosius nuoginkluoti,
Reik gerai į kalį duoti.
O, be to, iš Filifinų
Mums Amerika grasina,
Ir po vandenyną zuja,
Dėl to mums dar reikia dujų
Kad gerai ją pakutenti...
Paskui bus ramiau gyventi“.
Kai Amerika šgirdo,
Baisiai ant visų įsirdo,
Sako: „Jie skolų nemoka,
O dar ; akis man šoka!
Spiaut man į Europos lygą“!
Ir visiems parodė špygą.
Penkis kartus nusispiovė,
Ir į viešbutį išmovė.
Bet posėdžių dar negalas;
Gal bus taika, gal skandalas.
Pagyvensim — pamatysim.
Į gazetą parašysim.

Lietuvė siuvėja

G. Radzevičienė.

Sulig užsakymu siuvu vilnonias ir
kitoniškas moteriškas sukneles.
Darbas švarus ir garantuotas.
Priimu nešiotas sukneles pertaisyti

RUA GENERAL RONDON Nr. 7.
Bondē 13, 7, 35.

Paieškojimai

Paieškau sesutę Magdaleną Gry-
bauskaitę — Salamieng, apie kurią jau
senai neturiu žinių. Žinantieji arba ji
pati malonės atsiliepti Caixa postal,
1764. S. Paulo.

O. Sungailienė.

Vakariniai kursai

PROFESORIAUS V. KRULIŠ.

Dėstoma rubų kirpimas vyriškų ir
moteriškų paskutinėmis angli madomis
Baigus išduodama Diplomas.

KAINOS PPIEINAMOS.

Priima nuo 14-17 19 iki 22 val. vakaro
visoms dienoms apart šventadienių.

RUA VICTORIA, 2. S. Paulo.

Siuvėjas

J. ČIŽINAUSKAS iš Kauno

Siuvama naujausio-
mis madomis vyriš-
ki rūbai. Tautiečiams
daroma didelė nuo-
laida.

Prašome kreiptis
ir įsitikinti, būsid vi-
sada patenkinti!

Kalbama: Lietuviš-
kai, rusiškai ir len-
kiškai.

Rua Anhaia, 196, Nr. (Bom
Retiro) Bondes: 53 ir 55.

Skelbkitės tik „Liet. Brazilijoj“

Skaitytojų žiniai

Gerbiamieji skaitytojai prašome
atsiliepti, kam yra koki trūkumai dėl
prenumerato pav: Gal kas iš prenume-
ratorių negauna laikraščio arba nevi-
sus gavo Nr. Kreiptis raštu arba zo-
džių: São Paulo, rua Bandefrantes 92.
Redakcija.

PASISKELBUS „LIETUVIS
BRAZILIJŲ“ Jūs rytojūs
bus užtikrintas.
Tik „LIETUVIS BRAZILIJŲ“!!!

! DARBA!

Gerbiamieji jei norime, kad mūsų
laikraštis būtų įdomus skaityti, tai rei-
kia patiems prie jo darbo prisidėti, bū-
tent: Kad atsirastu daugiau bendradar-
bių kaip korespondencijoms bei kitai
medžiagai rašinėti. Tik rašant reikia
vengti to kas mūsų lietuvio vardą ga-
dintų svetimtaučių akyse, nes šis lai-
kraštis yra lietuvių kolonijos laikraštis,
jis neturi jokio partiškumo bei šališku-
mo.

Greitosios pagalbos draugija

(VIENINTELĖ DRAUGIJA BRAZILIJŲ).

Atdara dieną ir naktį, šventadieniais ir sekmadieniais.
Suteikiama pagalba: gydymo, pribuvėjų, odontologijos, farmace-
tikos ir juridiniai, prekybos, laidojimo ir kitos pagalbos.
Reikalui esant galima kreiptis naktį kiekvieną valandą: gydyto-
jai, ir pribuvėjos ir kiti. Įteikimas vaistų į namus kiekvieną valandą.
Ruošia laidutes įvairių rūšių, patys patarnaudami.
Užinteresuotų palengvinimui draugija turi įsteigus „Departa-
mentą su pagalbos skyriumi“, kuriame kiekvienas gali būti nariu,
įmokėdamas 5\$ mėnesiui, einan statutu naudojasi pagalba pats, žmo-
na ir vaikai: gydytojais, pribuvėjomis, ateinant arba kviečiant į na-
mus kiekvieną val. naktį, dantistais, advokatais, gimimo ir mirties
registravimu, daroma vedybų dokumentai. Vietos ligoniams ligoninėse.
Paskolos pinigais įvairiems reikalams daugiau 500\$, jeigu narys
miršta.
Greitas ir garantuotas darbas žemomis kainomis.

Kreiptis: Predio Martinelli, telef. 2.5711, 14 aukštas, salė:
D. E. F. G. Įėjimas 1429. S. Paulo.

Kalbama visoms Europos kalboms — Jo se Wiesbicky.
Nuo 8 val. ryto — iki 10 val. vakaro.

Per „Mūsų Vilnių“ į sostinę Vilnių!

Nėra Lietuvoje kito tokio žurnalo, kuris eity kas 10 dienų gražaus
didelio formato 24 puslapių, yra tik vienas žurnalas „Mūsų Vilnius“.
„Mūsų Vilnius“ gina Vilniaus reikalus, rašo kuo plačiausiai Vil-
niaus vadavimo reikalais, deda daug gražių iliustracijų iš Pavergtosios ir
Laisvosios Lietuvos. Jis atsidėjęs seka Amerikos ir kitų kraštų lietuvių
gyvenimą.

„Mūsų Vilniuje“ bendradarbiauja žymūs publicistai, rašytojai, kaip
prof. M. Biržiška, V. Bičiūnas, Petras Babickas, K. Berulis, J. A. Herba-
ciauskas, Liūdas Gira, Liūdas Dovydenas, K. Inčūra, Lazdynų Pelėda —
Lastauskienė, Vygasdas — d-ras J. Purickis, Petras Ruseckas, d-ras Ku-
tenbergas, Matas Šalčius, kan. J. Tumas-Vaižgantas, J. Ziminskas, prof.
Z. Zemaitis, M. Aldonis ir visa eilė okupuotos Lietuvos rašytojų. Reda-
guoja V. Uždavynis.

„Mūsų Vilnius“ žengia tvirtai į penktus metus. Jame rasite gra-
žiausios medžiagos, gražiausių straipsnių, gražiausių iliustracijų, visiems
artimų minčių.

„Mūsų Vilnius“ pigus žurnalas. Metams kainuoja 7 litai, pusme-
čiui — 4 litai. Užsieniuose — 20 litų.
Vieną numerį gausite nemokamai susipažinti. Kas surinks 6 prenu-
meratas, tas septintą gaus nemokamai.

Rašykite šiuo adresu: Kaunas, Daukanto g-vė. 3

Pranešimas.

Sekmadienį 8/m. kovo mėn. 20 d.
16 v. Dainos — Meno dr. ja „Viltis“,
šaukia narių susirinkimą, rua Bandef-
rantes 92.

Prašoma narius atsilaukyti. Taipat
pranešama, norintime įstojti į minėta
draugiją, arba į dr. jos chorą, gali atsi-
lankyti į susirinkimą, kur bus galima
užsirašyti.

Valdyba.

Paieškojimas.

Paieškau savo sūnų Antaną Kle-
nauską apie kurį daugiau kaip metai
laiko neturiu jokiu žinių. Žinantieji
arba jis pats malonės atsiliepti.

São Paulo, rua General Flores 58.
Stanislava Klenauskienė.

„LIETUVIS BRAZILIJŲ“

— ISEIVIO DRAUGAS

SKAITYKITE IR PLATINKITE „LIETUVIS BRAZILIJŲ“

JIS GERIAUSIAS PATARĖJAS IR DRAUGAS VISUOSE TAMSTOS

DALYKUOSE.

Laivų išėjimas į Europą

Londonier 9 Kovo

Kainos pigios.

Siunčiame pinigus Lietuvon
ir kitas pasaulio šalis apmokė-
dami vietiniam pašte doleriais
ar kita valiuta, kaip nori siun-
tėjas. Perkame ir parduodame
įvairią valiutą

Laivakortės.

Į Europa ir iš ten. Šamados.
Kainos žemos. Patarnavimas sąžiningas
ir greitas.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E CIA |kurta 1900 m.

Rua Mauá 207, kampas rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Įstaigos darbo teisingumas garantuotas 100:000\$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai
Įstaiga atdara kasdien nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakaro, sekmadieniais tik ligi 12 val.

